

Ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμειαν ἀρχήν.

ΦΡΟΙ ΑΠΑΡΑΒΑΤΟΙ.—Συδρομή προπληρωσία τὴν Ἑλλάδα 12 δρ. ὄξω τῆς Ἑλλάδος 15. Ἐκδίδεται τρίς τῆς ἐβδομάδος, ἀπὸ 7—8 χιλιάδες φύλλα. Γιὰ κάμμειαν καταχώρησι δὲν ἔχει πληρωμή, οὔτε γιὰ ἄς γω. τοποίησε. Ἐκδίδεται καταχώρησι εἴτε τυπῶν, εἴτε μὴ, δὲν ἐπιστρέφεται. Ὅσοι μᾶς στέλλουν γράμματα π' εἶπει νὰ ἔχουν πάντοτε ὑπογραφή, αἱ ἡ ὑπογραφή του θὰ τυπώνεται. Διάφευσις κάμμειαν δὲν γίνεται, καὶ ὅσοι θέλουν νὰ κάνουν τέτοιαις ἄς πᾶν σ' ἄλλαις ἐφημερίδα. Γραφεῖ ξεγράφε δὲν ἔχει. Ὅσοι γράφουν πολλά, νὰ ξέρουν πῶς τὰ γράμματά του δὲν θὰ διαβάωνται.

Ἔτος δευτέρον

Ἀθήναι, 31 Μαιου 1884

Ἄρ.θ. 113+140

Πρὸς τὸν κ. εἰσαγγελέα τοῦ Ἀρείου Πάγου.

Θαρρῶ καὶ θαρρεῖς πῶς λέει τὸ Σύνταγμα, ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων.

Παρακαλοῦμε ἑμεῖς, ἂν σπᾶσωμε ἀπάνω στὸ κρασί ἐνοῦς συντρόφου μας τὸ κεράλι μᾶς καθίσετε προφυλάκισι χίλιους πεντακόσους μῆνους, ἂν ἕνας λωποδύτης κλέψῃ τὸ ρολόγι τοῦ ἀλλοινοῦ μὲ τὴν μεγαλειότερη ἀφέλεια, μᾶς καθίσετε προφυλάκισι ἕνα ἑκατομμύριον χρόνια καὶ μᾶς στέλνεται καὶ στὸ κακουργοδικεῖο γιὰ ἕνα ψωρορόλογο, αὐτοὺς δὲ τοὺς φυσικοὺς κακούργους τοῦ Νεγρεπόντιδες, Μουτσοπούλους καὶ Βούρους, ποὺ καταστρεψαν καὶ ἐλήστεψαν τόσο κόσμον μὲ τὴν δικαίωμα τοὺς ἀφίνετε ἐλευθέρους;

Ἀφοῦ ἀποδείχθηκαν καθαροὶ κλέπτες καὶ ἐξεδόθηκε ἐναντίον του ἐνταλμα φυλακίσεως ποὺ ἡ φυλακίσις του; Ποῦ εἶναι αὐτὴ, παρακαλοῦμε ἡ ἰσότης τῶν νόμων;

Βέβαια, ἐμᾶς τοὺς φτωχοὺς ἂν ποῦμε πῶς στραβοκτῶρησε ὁ γάδαρος μπάγκα στὸ **Ἔχτο**, τοὺς ἄλλους τοὺς χρυσογαδάρους καὶ τὴ μάνα μας καὶ τὸν πατέρα μας ἂν σκοτώσουν μπάγκα ὄξω τὴν περιουσίαν μας μικρὴ ἢ μεγάλη ἂν μᾶς φᾶν καὶ μᾶς ἀφήσουν μόνον μὲ τὸ σάβρακο, ἂν πηγαίνουμε ἀπὸ τὴν ἀπελπίσιαν μας καὶ κόψωμε τοὺς λαιμοὺς μας στὸ σιδηρόδρομο, ἂν αὐτοχειριάζωμαστε, ἂν πνιγώμαστε στὸ Φάληρο—πράγματα ποὺ συνέβησαν—οἱ κύριοι χρυσογαδάραι εἶναι ὄξω τῆς φυλακῆς, αὐτοὶ οἱ καθαροὶ κακούργοι.

Πάντες οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τῶν νόμων, ἐπιθυμοῦμεν κύριε εἰσαγγελέα, αὐτὸ τὸ ἄρθρον νὰ ἐφαρμοστῇ, ὄχι κατὰ τύπου ἀλλὰ κατὰ νόμον.

Ὁ δὲ κύριος

δισυθητής τῆς ἀστυνομίας κανένα δικαίωμα δὲν εἶχε ν' ἀφήσῃ ἐλευθέρους αὐτοὺς τοὺς μεγάλους λωποδύτας, οἱ ὅποιοι ἦταν καὶ εἶναι ὑποπτοὶ φυγῆς, γιὰ τὴν μὲ τὰ μελεούνια του μπορεῖ νὰ φύγουν ὅτι ὠρα θέλουν. Ἀγκέλ γκέλ νταούλιμ Σύντεκνε;

Κ. Συντάχτη.

Εἶμαι φτωχότατος καὶ ὁ πατέρας μου μούκνε μιά φορεσὰ ρούχα μὲ χίλια δυὸ βέσανα καὶ οἰκονομίαις, ἐνῶ λοιπὸν περ-

νοῦσα ἀπὸ τὴν δρόμον τοῦ Ἀγγέσιμου καὶ ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ δικηγόρου Ὀλύμπιου ἐδέχτηκα ἕνα περέχυμα καὶ πᾶν στὸ διάολο καὶ τὰ ρούχά μου καὶ τὸ καπέλο μου ποὺ ἦταν ψάθινο. Εἶναι κατάστασις αὐτὴ νὰ μᾶς περεχοῦν στοὺς κεντρικώτερους δρόμους;

Δ. Παπαγαγιώτης.

Σ. Π. Σ' ὅλο τὸν κόσμον ὑπάρχειν αὐστηροὶ νόμοι νὰ μὴ πετοῦν σκουπίδια καὶ νερὰ ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἐδῶ ὅμως τὸ περέχυμα εἶναι τῆς συνίθειας, εἶναι νόμος ἀγραφῆς τῆς ἐλληνικῆς πολιτείας, καὶ νὰ προσέχουν στὸ διάολο, ἀλλὰ σοὺ πσαρῶν τὴν λεκάνη μ' ὅλη τὴν ἀφέλεια, καὶ ἐνῶ φωνάζεις σὺ, οἱ δούλοι καὶ ἡ δούλες καθοῦνται ἀπὸ μέσα καὶ ξεκαρδίζονται ἀπὸ τὰ γέλοια. Ἐχει, σοὺ λέει ὁ νόμος τὸ δικαίωμα νὰ τοὺς κᾶνῃς ἀγωγὴ καὶ τοὺς γυροῦν ἀποζημιώσι, ἂμ μᾶς ρωτᾷ ὁ νόμος ἂν οἱ φτωχοὶ ἑμεῖς ἀνθρώποι ποὺ ἰδρώνουμε γιὰ νὰ βγάνωμε τὸ ψωμί μας ἔχωμε λεπτὰ νὰ κινήσωμε καὶ δικαστήρια; Κοιτᾷ στὰ περιχύματα ποὺ μᾶς κατεβαίνουν οὐρανοκατεβᾶτα, ἔχομε καὶ τὰ κρυσταλόζουμα τῶν μπαλκονιῶν ποὺ βγαίνουν ἢ κυράδες καὶ ποτίζουν τῆς γλάστραις τους. Γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ φώναζα ἀπὸ πέρσι, ἀλλὰ ποῖος μᾶς ἀκούει, φανιάσου πλέον πόσο πιάνουν τὰ λόγια μας τόπο, ἀφοῦ ἡ γυναϊκά μου χιτῆς τὸ βράδυ μ' ἔβρεξε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι μπροστὰ στὴ μπόρτα μου, καὶ ἐνῶ γὼ χαλοῦσα τὸν κόσμον νὰ μὴ ποτίζουν τῆς γλάστραις στὰ μπαλκόνια, ἐκείνη μού ἀπάντησε μὲ τὴν μεγαλειότερη ἀφέλεια:

— Εἶναι νύχτα καὶ δὲν μᾶς βλέπουν.

Ἦθελα ἀπὸ τὴ φούγκα μου νὰ πηδήσω πρῶτα στὸ παλκόνι τοῦ πρώην δήμαρχου Κυριακοῦ καὶ νὰ τοῦ κᾶνω ὄλα του τὰ λουλούδια σκορπιδοχόρτο, ἀλλὰ εἶλα ποὺ φρεθῆθηκα μὴ σκοτώσω κανένα ἀνθρώπο, καὶ αὐτὸ, γιὰ τὴν αὐτὸν πῆρε καὶ τὸ γυναιόμου τὸ κακὸ παράδειγμα. Μήπως φροντίζη καὶ αὐτὴ ἡ βρωμιαστυνομία νὰ σημειώνῃ τὰ σπῆτια καὶ τὰ στέλνη στὸ δημόσιο κατήφορο, νὰ ζεματιστοῦν μερικαίς καὶ μερικοὶ γιὰ νὰ βάνουν γινῶσι; Κολοκύθια. Αἶ, περαστικά σου, καὶ ἄλλη φορὰ νὰ περνᾷς καταμεσῆς στοὺς δρόμους σὰν ἵπποσιδηρόδρομος, καὶ πάλι νὰ δοῦμε ἂν θὰ ἦται ἀσφαλῆς.

Ὅλοι

ξέρετε πῶς ὁ δικηγόρος Μ. Μουζάλας ἐνῶ πῆγε νὰ στεφα-

νέλλαις και λοιπα μασκαραλκια. Έτσι σου λέω ο φίλος, γιατί οι άλλοι σε κοροϊδεύουν για να γελούν και θα σε παλατώσουν. Εγώ σ' αγαπώ, εφ' ου άλλοι σε θέλουν για να σε χουν παίγνιο και σύ καμαρώνεις;

Δέν κυτταζεις την δουλειά σου, φίλτατε αγαπητέ. μόνο σου κατέβηκε ή κουταμάρα να πᾶς με πέντε ρεμπεςκέριδες και χωρίς όβολον να έλευθερώσης τον Γόρδωνα στο Σουδάν και κοντά σε σε να μας κοροϊδεύουν και μας οι Άγγλοι.

Τί διάβολο, άποζουρλάθηκες; Είχε ανάγκη ή Άγγλία από τη δική σου έπικουρία;

Κ. Συντάχτη.

Αυτός ο γάδαρος ο υπρέτης του Βαρνάβα ο Δ. Βουρνάκης να μη πειραζή τα κορίτσα, γιατί θα του πάει ο διάολος τον πατέρα κάμμια ώρα. Αυτός μας έλειπε. "Ω διάολε, δέν θα μπορούν πλέον τα κορίτσα μας μ' αυτούς τους κρεμανταλάδες ούτε να ξεπορτίουν.

1. Περιοδικός.

Σ. Π. Δέν το κάνει από κακία ο άνθρωπος θέλει έτσι να περνᾶ την ώρα του, όσο περι του αν κάνει με τη δουλα Μαριγώ την άντικρινή του έργυλαβία, σ' αυτό δέν θα σε δώση λόγο, είναι δική του δουλειά, φτάνει να μη πειραζή τα κορίτσα.

Πρός

τον Γ. Μαυρουδή. Αυτά τα παράπονα που γράφεις για τον θείο σου τον Ξυλέμπορο Ίωαννίδη που είναι αυτός στον Περαιά δέν τα γράφω, γιατί δέν θέλω να γίνω πιό μεγάλη άφορμή σκανταλών μεταξύ συγγενών, έπειτα, ρωμνή, δέν ξέρεις την παροιμία που λέει, με τον συγγενή σου φάγε και πιε και άλεσθερίσε μη κάνης; Τώρα ποιός σου φταίει; Και σύ κ. Ίωαννίδη δός του νέου τα λεπτά, σου λέει δέν έχει να φάη και πούλησε ως και το ρωλόγι του, έπειτα τί τον βρίζεις μπάσταρδο, εφ' αυτός είναι γνήσιο παιδι έκεινού που τον γέννησε.

Κ. Συντάχτη.

Πληροφορήσατε το κοινόν ότι ο Παναγής Κουταλιανός υποσχέθηκε να άναγειρή την κολώνα των Ολυμπίων, για να μείνη το όνομα του άθάνατον.

Α. Μαυρομάτης Κορινθιακοπολίτης.

Σ. Π. Μεγάλη ζέση θα σέπιασε Μαυρομάτη και πρόσχε να μη σε γραπώση ο μπόγιας των σκυλιών ή το κάρρο του Δαφνιού.

Κ. Συντάχτη.

Δέν είναι τίποτα έκείνα που γράφετε για τον παπα Μηνᾶ, πρέπει να γράψετε πως έχει και μιᾶ μαγδαλινη και την περιφέρει από σπίτι σε σπίτι και τον γιουχαρίζει ο κόσμος. Πες του Μητροπολίτη να εξετάση για την διαγωγή του στο σχολείο των Ευελπίδων, μανάδες, καφετζίδες και λοιπούς, διότι ο έδω άγριος Οικονόμος του ένω τον γνωρίζει πολύ καλά κάνει πως δέν ξέρει τίποτα. Περαιώθεν.

Γ. Πετράκης.

Σ. Π. "Ωστε αυτός ο παπα Μηνᾶς είναι, καθώς παρατηρούμε άνδραγαθηματίας, και θαυμαζομε πως διάλο ως τώρα και δέν τίν έκαναν δεσπότη, για να διορθώση το πνευματικόν του ποιμνιο.

Ορίστε

και ένα μανιφέστο. Ο Μηνᾶσος της παρακοσμίου Τύχης, δέν λαβαίνει όλοι κάμμια εϋθύνη για τας ήμολογίας του Ογγρεκού Έγερσησ Σταυρού. Άχρειοι ευρωπαίοι, κλέφτες, πως δέν μας το λέγατε, φαδλοι, αρχιτέρα, μόνο τώρα που μας φορολογήσατε φέτε νέν ύσπ, ρότσοκ ρεγκνήκφ κωρόκ σλλκ ενδ το έσπ.

Και ποιό λαχείο, άχρειοι, βγήκε τίμιο από τα δικά σας, που μας ξεφορτώνετε κάθε μέρα; Φαίνεται ότι αυτός ο Μηνᾶσος της Παγκοσμίου Τύχης, δέν είχε τύχη με τον Ογγρεκώ Έρυθρό Σταυρό πως να τα μοιράσουν και γι' αυτό τώρα,

υστερα από τόσας συστάσεις, αφού μας καλούπωσαν, μας το κακοσυνιστά.

Εγώ τα καταλαβα τα βράμα και σας ειδοποίησα από τότε, να μη πέρνετε ευρωπαϊκά λαχεία, γιατί είναι όλα ψεύτικα και σωθήκατε πολλοί, τώρα λοιπόν σας το έξαναπαναλαμβάνω να προσέχετε.

Άτιμοι ευρωπαίοι δέν μας σώνει όσα μας φορολογούν εδω οι χρυσογάδαροι με τα ψευτικά λαχεία της τράπεζας, αλλά έχομε και σας;

Στόπ ρόπερ.

Όυλα τα γράμματα των έπιστολών όσα μούχετε σταλμένα από τον καιρό του Κατακλυσμού ως χτες, έτέθηκαν στην πάντα, γιατί πλέον άκρη δέν ήτανε να βρούμε. Παρακαλώ γι' αυτή την δουλειά να μην έχετε παράπονα, όσα δε γράμματα από σήμερα θα μου στέλνετε με υπογραφαις θα τυπώνονται αυθημερως. Σύμφωνοι; Σύμφωνοι. Τόκα λοιπόν τα χέρια.

Πώς άπολουνε από τον στρατό τους στρατιώτες.

Πρός το Σαντουρνεό

γαϊδοϋρι που με βρίζει άνανδρα και χωρίς υπογραφή. Άπάντησις. Σε περιφρονώ.

Στο ύπογειο

του Κώστα του Κονδύλι που είναι παραάτω από το αναδρυτήριον πουλιέται κρασί άριστουρηματικό ρετσινάτο προς 40 λεπτά την όκα χονδρικός και λιανικός. "Όσοι μουσηρίδες και μη εκεί όλοι. Άλλά λίγος λίγοι, για να μη το σώσωμε γήγορα. Έμπρός στη φτείνια.

Είς το έμπορικόν

κατάστημα του Γύπαρη έκομίσθησαν ποικίλα και διάφορα κασιμίρια καλοκαιρινά πρώτης ποιότης και καλιτάς και με συμφέρουσες τιμαίς. Στο ίδιο κατάστημα πουλονται και ένδυμασιαις έτοιμες άριστότατα ραμένες και κομμένες. Τέλος όποιος μη ήσθε κατάστημα του Γύπαρη είναι άδύνατον να βγή έξω χωρίς να ψωνίση κάτι κα. Δρίμος Κελοκοτρώνη, άριθμός 3. Τροχάδην. "Όλο έκείνα πλώποκαυ γυσεύει.

Πουλιέται

ένα Λοντό με τίς σια αλλογροχαρακτης της φάμπρικας του κ. Ρόση, εις μετρίαν τιμήν και με εύκολιαν τα χειρίματα. Πληροφορία εις τυπογραφειον του κ. Τεζμη.

Νέος

είκοσι χρονών ο έπρετος υπρέτης σε έμπορικόν κατάστημα. Η διεύθυνσις σε μένα.